

ע"פ 2600/17 - נאגי זוערוב נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2600/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופט מ' מזוז

כבוד השופטת י' וילנר

נאגי זוערוב

המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי באר
שבע מיום 08.02.2017 בתפ"ח 4091-03-15

עו"ד אביגדור פלדמן; עו"ד מירב חורי

בשם המערער:

עו"ד עילית מידן

בשם המשיבה:

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח בפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (תפ"ח 4091-03-15, כבוד השופטים ר' יפה-כץ, י' צלקובניק וג' שלו), במסגרתו הושתו על המערער 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 250,000 ש"ח. זאת, בעקבות הרשעתו בעבירות של קשירת קשר לפשע (איסור פעולה ברכוש טרור), קשירת קשר לסייע לאויב במלחמתו בישראל, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וריבוי עבירות של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור.

על פי כתב האישום המתוקן, אחי המערער (להלן: אוסמה) הינו סוחר תושב עזה. במהלך שנת

עמוד 1

2014 מערכת הביטחון אסרה עליו להיכנס לשטחי ישראל ולסחור עמה שכן עלה החשד כי הוא מוכר לחמאס את המוצרים שהוא רוכש במדינה. לנוכח הגבלות אלה, אוסמה קשר קשר עם סוחרים תושבי רצועת עזה ועם אזרחים ישראלים על פיו הוא ירכוש באמצעות אותם סוחרים מוצרים בישראל ויעבירם לידי החמאס בעזה. על פי האישום הראשון, בחודש דצמבר 2014 אוסמה הקים חברה ורשם את המערער - בידיעתו - כמנהלה, כדי להסוות את העובדה שהוא ממשיך לרכוש מוצרים בישראל ולהכניסם לרצועת עזה. החברה שהוקמה רכשה במספר הזדמנויות ומסוחרים ישראלים שונים מוצרי ברזל בשווי כולל של כ-500,000 ש"ח ובנוסף רכשה מוצרי ברזל במשקל כולל של 140 טון. הסחורה נכנסה לרצועת עזה לאחר שמסמכי המכירה של מוצרי הברזל נרשמו על שם החברה. במעשים אלה המערער קשר קשר עם אחיו לביצוע פשע שהוא פעולה ברכוש טרור, קשר קשר לסייע לאויב במלחמתו בישראל, קיבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועבר עבירה של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור. במסגרת האישום השני, שבוצע בתקופה שקדמה לאישום הראשון, המערער ואוסמה מכרו בשותפות לוחות ברזל לפעיל חמאס, וזאת מתוך ידיעה כי הברזל נועד לשמש כדלתות למוצב אימונים של החמאס.

במסגרת גזר הדין, בית המשפט המחוזי הבהיר כי בהתאם להודאתו בכתב האישום המתוקן, המערער פעל מתוך מטרה לקדם או לאפשר מעשה טרור, וזאת אף אם ביחס לאישום הראשון הוא לא ידע בעת ביצוע המעשים מושא האישום הראשון מה יהא השימוש המדויק שיעשה החמאס במוצרי הברזל שסופקו לו על ידי החברה. עוד ניתן דגש למאפייני העבירה, שכוללים אספקת כמויות גדולות של ברזל לצורכי חמאס. המדובר בקשר מסועף שכלל סוחרים הן מרצועת עזה והן מישראל, אם כי צוין כי המעשים בוצעו מתוך מטרה להפיק רווחים. כן ניתן משקל לנסיבות המשפחתיות והאישיות של המערער, למעצר הבית שבו שהה ולהודאתו בעבירות במסגרת הסדר טיעון.

2. הסניגור הציג שלושה טעמים כבסיס להקלה בעונש המאסר בפועל. הטעם הראשון הוא כי כתב האישום, כפי שכתוב, אינו מגלה עבירה. בהקשר זה נטען כי מכתב האישום לא עולה כי מוצרי הברזל עברו לארגון החמאס או כי המערער היה מודע לכך שהסחורות צפויות להגיע לארגון טרור, כנדרש בסעיף החוק. שמענו את טענות הצדדים בעניין ונאמר זאת. כתב האישום אינו מנוסח בצורה מיטבית. הדבר לא ייחשב כתגלית אם יצוין כי חשוב להקפיד על בהירות בניסוח כתב האישום. יש להציג את העובדות הרלוונטיות בשילוב עם יסודות העבירה בצורה חדה וברורה. עם זאת, במענה לשאלתנו, הסניגור המלומד הודיע כי הוא אינו מבקש לחזור בו מהודאת המערער בפרטי כתב האישום. על רקע דברים אלה, וכאשר התביעה עומדת מאחורי כתב האישום וסבורה כי ביכולתה להוכיח את כל יסודות העבירה, לא ניתן יהיה לסיים את התיק בלי לאפשר לתביעה להוכיח את אשר סבורה היא כי ביכולתה להוכיח. לאמור, כשם שרשאי היה הסניגור לבקש לחזור בו מההודאה - ואין אנו מביעים עמדה סופית האם היינו נעתרים לבקשה זו בשלב זה - כך גם זכותה של התביעה לעמוד מאחורי כתב האישום. כתב האישום אינו מגלה טעות וניתן לפרש את העובדות באופן שבו יסודות העבירה הנחוצים מתקיימים

במעשי המערער. כאמור, בהיעדר בקשה מטעם הסניגור לאפשר למערער לחזור בו מההודאה, הכרעת הדין בעינה ועלינו להידרש לגזר הדין.

בהקשר זה, העונש אינו קל. הסניגור מציין שני טעמים נוספים לפיהם העונש חמור יתר על המידה - כך, לדבריו, בהשוואה לפסיקה הנוהגת, וכך גם בשל נסיבותיו האישיות של המערער, לרבות התקופה שבה שהה במעצר בית. לאחר בחינת מכלול הנתונים, אין אנו סבורים כי העונש חמור עד כדי יצירת עילה להתערבות ערעורית. יש לזכור כי עסקינן בעבירות מטרה. המערער הודה בשני אישומים כי פעל מתוך מטרה לקדם ולאפשר מעשה טרור. אמנם, המספק כלים לביצוע העבירה אינו עומד באותה שורה עם מבצע העבירה, אך אף הראשון מהווה חוליה בשרשרת שזכותה, ואף חובתה של המדינה להילחם נגדה. עמדת הפסיקה העקבית היא כי יש להחמיר בעבירות אלה ולהטיל עונשים הולמים, תוך מתן משקל ראוי לשיקולים של הרתעה כללית ופרטנית.

העונש הינו הולם ומידתי, גם בהינתן השיקולים לקולא שנטענו על ידי הסניגור.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"א באדר התשע"ח (8.3.2018).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט
